

[Justitsministeren.]

der, end der før havde været, for nu var der en hel Del, der sagde: Vi kan lige saa godt gaa ind paa en frivillig Akkord, for hvis vi ikke gør det, er der nu kommet en Lov, hvorefter vi kan komme til at gaa ind paa en Tvangsakkord. Jeg er vis paa, at hvis ærede Medlemmer vil spørge rundt om i de Egne, hvor de er lokalt kendt: Er der mange frivillige Akkorder blandt Landmænd? vil de faa det Svar, som jeg har faaet meget ofte: Ja, der er mange flere frivillige Akkorder nu, end der var tidligere. Spørger man saa om Grunden dertil, saa ved de det ikke; men Grunden er ganske simpelt den, at Landmændene nu, naar de ønsker Akkord, kan faa Bistand af de nedsatte Akkordudvalg ved Tilvejebringelse af en frivillig Akkord eller af Grundlaget for en Tvangsakkord udenfor Konkurs, samt at man ved Loven af 12. April 1927 har skærpet Adgangen for Panthavere til at erklære Skyldneren konkurs og har mildnet Reglerne om, hvad der kræves til Akkordens Vedtagelse. Nu er man altsaa langt villigere til at gaa ind paa frivillige Akkorder, end man var før.

Jeg kommer saa til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Jønson rettede til mig om Fængselsarbejdet. Det ærede Medlem udviklede — og det er jo den Slags Ting, som lyder kønt —, at Fanger udfører Arbejde, som man, hvis man overlod det til Folk udenfor Fængselet, kunde beskæftige en hel Del frie Arbejdere med — det ærede Medlem mente mellem 600—700. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem kommer ind paa dette Spørgsmaal, fordi det er et overordentlig vigtigt og vanskeligt Spørgsmaal. Der staar to Ting overfor hinanden her, det frie Erhverv udenfor Fængslerne og paa den anden Side Folk i Fængslerne, som skal have noget at bestille. Jeg forstaaer godt det ærede Medlems Betragtning; men lad os se paa Kendsgerningerne; det er altid rart at faa Kendsgerningerne frem.

For det første er det ikke rigtigt, naar det ærede Medlem nævnte, at der skulde 600—700 Arbejdere til for at erstatte Arbejderne i Fængslerne. Forholdet er det, at der er tusinde Arbejdere beskæftigede i Fængslerne; og det viser sig, at gennemsnitlig kan man regne hver Fanges Arbejde til 30 pCt. af en Mands Arbejde udenfor Fængslerne. Altsaa bliver det ca. 300 Arbejdere. Men saa maa vi huske paa, at der er anbragt ca. 70 Lærere i Fængslerne; og de er taget fra det frie Haandværk. Saa det er ikke saa mange, som det ærede

Medlem siger. Jeg indrømmer, at den nuværende Ordning, som er fra 1913, ikke er ideel; men jeg tror, at det er den bedste, naar vi husker, at vi har en Pligt til at beskæftige de Folk, som kommer i Straffeanstalterne, og til at uddanne dem saaledes, at de kan arbejde, naar de kommer ud.

Det var det ene Forhold. Det andet var, at vi anskaffer Maskiner; det var det, det ærede Medlem særlig var inde paa. Jeg maa dertil gøre opmærksom paa, at da vi sidst havde Spørgsmaalet fremme her i Rigsdagen, i 1925, blev man enig om, at Finansudvalget skulde tage ud og undersøge Spørgsmaalet, om man brugte for mange Maskiner. Og Finansudvalget, Folketingets mægtigste Udvalg, tog ud og besøgte Straffeanstalterne; og hvad blev Resultatet af dette Besøg? Blev det, at vi begrænsede Maskinerne? Nej, Resultatet blev Bevillinger til nye Maskiner med Tilslutning fra alle Partier, ogsaa det ærede Medlems. Saa alene det viser dog, at Maskinerne kan man ikke undvære.

Dertil kommer en Ting, jeg gerne vil fremhæve, og som jeg vil bede det ærede Medlem lægge Mærke til. Forrige Gang jeg var Minister, i 1923, blev der af Industriraadet, Arbejdsgiverforeningen og Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk nedsat et Udvalg paa tre Medlemmer, og til dette Udvalg skulde Fængselsvæsenet henvende sig for at faa Oplysning om nye Fag, i det hele taget skulde man staa i Korrespondance med det Udvalg for at se, hvad der kunde gøres. Der har været et godt Samarbejde, og man har søgt at imødekomme hinanden. Paa lignende Maade kan Arbejderorganisationen blive stillet.

Grunden til det ærede Medlems Forespørgsel er jo den Henvendelse, der er kommet her til Rigsdagen fra Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne. Maa jeg i den Anledning oplyse følgende: En Række Arbejdsgivere og Arbejderorganisationer rettede den 28. Oktober 1926 en Henvendelse til Justitsministeriet angaaende Arbejdet i Straffeanstalterne. Denne Henvendelse er senere optaget i Haandværkerforeningens Henvendelse til Rigsdagen i November 1927. I Februar 1927 henvendte Repræsentanter for de samme Organisationer sig til mig i Justitsministeriet. Jeg forhandlede med dem og henviste dem til foreløbig at konferere om Sagen med Lederen af Arbejdsdriften, Kontorchef Weibull. Der fandt ogsaa et Møde Sted med ham den 25. Februar 1927, og man enedes om at ud-